

รายงานสรุปผลการอบรมให้ความรู้ในหน่วยงาน
โครงการอบรม เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน
โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข
ภายใต้พันธสัญญา : สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ ทุจริต จิตพอเพียง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

.....

กิจกรรมที่๑

จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา

ระยะเวลาดำเนินการ

วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๘

สถานที่ดำเนินการ

ห้องประชุมชั้น ๒ โรงพยาบาลศิริราช

เป้าหมาย

บุคลากรโรงพยาบาลศิริราช จำนวน ๕๐ คน

หลักการและเหตุผล

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหลักการเกี่ยวกับหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) และให้หน่วยงานที่นำหลักสูตรดังกล่าวไปพิจารณาปรับใช้ สืบเนื่องจากการจัดทำหลักสูตรด้านทุจริต ศึกษา (Anti-Corruption Education) เป็นกลไกสำคัญที่ถูกกำหนดเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนแผนงาน ระดับประเทศ เช่น ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่มุ่งการพัฒนาค้น เน้น การปรับกระบวนการคิดและพฤติกรรมคนทุกกลุ่มในสังคม และหล่อหลอมให้มีจิตสำนึกและ พฤติกรรมยึดมั่นในความ ซื่อสัตย์สุจริตผ่านหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ สำหรับกลุ่มข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐ เน้นการสร้างวัฒนธรรมและ พฤติกรรมสุจริตให้สามารถคิดแยกแยะประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม มีจิต พอเพียง มีพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับ และไม่ทนต่อการทุจริต ควบคู่กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ รวมถึงเป็นเครื่องมือ ในการขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการป้องกันปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ และแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๕๐) ซึ่งกำหนดเป้าหมาย คือ “ประชาชนมีวัฒนธรรม แลพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต”

และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ที่เห็นชอบยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ได้กำหนดให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่งเสริม รักษา มาตรฐานทางจริยธรรม และการเสริมสร้างวินัย โดยให้ทุกหน่วยงานให้ความรู้เรื่องการรักษามาตรฐานทาง จริยธรรม การเสริมสร้างวินัยเป็นประจำทุกปีแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน และยังสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการ เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บัญชากระทำความผิดวินัย ตามนัยของ หนังสือ สำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ ใต้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บัญชากระทำความผิดวินัย ดังนั้น เพื่อตอบสนองนโยบายยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อ เป็นกลไกสำคัญที่จะป้องกันการ ทุจริต โดยเฉพาะการกระทำที่เอื้อต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อนของเจ้าหน้าที่ใน ภาครัฐให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง โรงพยาบาลศัลยาภิบาล จึงเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ ผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริต ปลุกจิตสำนึกและค่านิยมต่อต้านการทุจริต ปลุกฝัง ความ ซื่อสัตย์สุจริต และแยกแยะเรื่องส่วนตัวกับส่วนรวม ในหน่วยงาน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti- Corruption Education) ภายใต้แนวคิด “จิตพอเพียงต้านทุจริต” หรือโมเดล STRONG ใช้พันธสัญญาร่วมกัน คือ “สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สุจริต จิตพอเพียง” ประกอบด้วย S (Sufficiency) ความพอเพียง T (Transparency) ความ โปร่งใส R (Realise) ความตื่นรู้ O (Onward) มุ่งไปข้างหน้า N (Knowledge) ความรู้ G (Generosity) ความเอื้ออาทร รวมทั้งการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ และการจัดอบรมให้ ความรู้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนา ทางด้านจริยธรรม การรักษาวินัยและการป้องกันมิให้กระทำความผิดวินัย แก่บุคลากรในหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการป้องกัน พฤติกรรมการกระทำความผิดและเอื้อต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งถือเป็นการทุจริตประเภทหนึ่ง

การดำเนินงาน

กลุ่มงานบริหารทั่วไป พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อสนับสนุนการป้องกันพฤติกรรมกระทำความผิด และเอื้อ ต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งถือเป็นการทุจริตประเภทหนึ่ง เนื่องจากเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ ส่วนบุคคลเข้า มาเกี่ยวข้องส่งผลให้มีการใช้อำนาจไปแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการตัดสินใจ ทำให้ละทิ้งคุณธรรมในการ ปฏิบัติหน้าที่ ขาดความเป็นอิสระ ความเป็นกลางและเป็นธรรม ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ สาธารณะ ทั้งทางด้าน การเงิน คุณภาพในการให้บริการ ความเป็นธรรมในสังคม ตลอดจนคุณค่าที่พึงาม รวมทั้ง โอกาสในอนาคตต่อประชาชน ส่วนรวมของผู้รับบริการ และกำหนดแนวทางมาตรการเพื่อเสริมสร้างการบริหารงานที่โปร่งใสของโรงพยาบาลศัลยาภิบาล ตามกรอบการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) ประจำปี บประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ จึงได้ดำเนินการจัดทำ โครงการตามแผนปฏิบัติการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ โรงพยาบาลศัลยาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แนวทางที่ ๑ ปลุกฝังวิถีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มี วัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ภายใต้โครงการอบรม เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตร ด้านทุจริต ศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา:สาธารณสุขซื่อสัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สุ จริต จิตพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ประกอบด้วย ๒ กิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา

กิจกรรมที่ ๒ จัดอบรมให้ความรู้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรม การรักษาวินัย

และการป้องกันมิให้กระทำความผิดวินัยแก่บุคลากรในหน่วยงาน

โดยจัดทำกิจกรรมที่ ๑ - ๒ พร้อมกัน เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๒ โรงพยาบาลศิริราช

โดยมีวัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่บุคลากร มีความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และปลูกฝัง วิธีคิดในการแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม STRONG Model จิตพอเพียงด้านทุจริต
 ๒. เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างค่านิยมเสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริตต่อต้านการทุจริตในหน่วยงาน
 ๓. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมให้บุคลากรมีความรู้เรื่องการรักษามาตรฐานทางจริยธรรม การเสริมสร้างวินัยรับทราบ เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และการรักษาวินัยภายในหน่วยงาน
 ๔. เพื่อเป็นการป้องกันมิให้บุคลากรภายในหน่วยงานกระทำความผิดวินัย
- ทั้งนี้นำมาใช้ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน (MOPH

Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ตัวชี้วัดที่ ๔ การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน MOIT ๒๐ หน่วยงานมีการอบรมให้ความรู้ภายในหน่วยงานเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. ๒๕๖๕ รวมทั้งการป้องกันมิให้กระทำความผิดวินัย และตัวชี้วัดที่ ๓ การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล MOIT ๘ หน่วยงานมีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและการรักษาวินัย มีรายละเอียด ดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflicts of Interest)

ผลประโยชน์ทับซ้อน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือ พวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ โดยการกระทำที่เข้าข่าย ผลประโยชน์ทับซ้อน การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มีได้หลายรูปแบบไม่จำกัด อยู่เฉพาะในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินด้วย ทั้งนี้ John Langford และ Kenneth Kernaghan ได้จำแนกรูปแบบของการขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ออกเป็น ๒ รูปแบบ และสำนักงาน ป.ป.ช.กำหนดเพิ่มอีก ๓ รูปแบบ (รูปแบบที่ ๘ รูปแบบที่ ๙ และรูปแบบอื่น ๆ) รวมทั้งสิ้น ๑๐ รูปแบบ ได้แก่

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ และผลจากการรับผลประโยชน์นั้นส่งผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
๒. การทำธุรกิจกับตัวเองหรือเป็นคู่สัญญา
๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ โดยใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงาน
๔. การทำงานพิเศษโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการสร้างความน่าเชื่อถือ
๕. การรู้ข้อมูลภายในแล้วนำข้อมูลไปหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น
๕. การใช้บุคลากรหรือทรัพย์สินของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน
๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง
๔. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism)
๔. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น
๑๐. รูปแบบอื่น ๆ

การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนโดยใช้หลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

การคิดแยกแยะประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า Conflict of Interests มีลักษณะทำนองเดียวกันกับกฎศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หลักคุณธรรมจริยธรรม กล่าวคือ การกระทำใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมเป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง ไม่ควรจะทำ แต่บุคคลแต่ละคน แต่ละกลุ่ม แต่ละสังคม อาจเห็นว่าเรื่องใดเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมแตกต่างกันไป หรือเมื่อเห็นว่าเป็นการขัดกันแล้วยังอาจมีระดับของความหนักเบา

แตกต่างกัน อาจเห็นแตกต่างกันว่าเรื่องใดกระทำได้กระทำไม่ได้แตกต่างกันออกไปอีก และในกรณีที่มีการฝ่าฝืน บางเรื่องบางคนอาจเห็นว่าไม่เป็นไร เป็นเรื่องเล็กน้อย หรืออาจเห็นเป็นเรื่องใหญ่ ต้องถูกประณาม ตาหนิตินินทา ว่ากล่าว ฯลฯ แตกต่างกันตามสภาพของสังคมโดยพื้นฐานแล้วเรื่องการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม เป็นกฎศีลธรรมประเภทหนึ่งที่บุคคลไม่พึงละเมิดหรือฝ่าฝืน แต่เนื่องจากการฝ่าฝืนกันมากขึ้น และบุคคลผู้ฝ่าฝืนก็ไม่ได้มีความเกรงกลัวหรือสละอายต่อการฝ่าฝืนนั้น สังคมก็ไม่ลงโทษหรือลงโทษไม่เพียงพอที่จะมีผลเป็นการห้ามการกระทำดังกล่าว และในที่สุดเพื่อหยุดยั้งเรื่องดังกล่าวนี้ จึงมีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์มากขึ้นๆ และเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจมากขึ้นตามลำดับ

ประโยชน์ส่วนบุคคล (Private Interests) คือ การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนหรือเจ้าพนักงานของรัฐในสถานะเอกชนได้ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่างๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่างๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหาประโยชน์ในทางการเงินหรือในทางธุรกิจ เป็นต้น

ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ (Public Interests) คือ การที่บุคคลใดๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของ รัฐในหน่วยงานของรัฐ) ได้กระทำการใดๆ ตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการดำเนินการในอีกส่วนหนึ่งที่ แยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะของเอกชน การกระทำการใดๆ ตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของ รัฐจึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ ของรัฐการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและจะมี รูปแบบของความสัมพันธ์หรือมีการกระทำในลักษณะต่างๆ กันที่เหมือนหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลใน สถานะเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการกระทำในสถานะเอกชนจะมีความ แตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือประโยชน์สุดท้ายที่แตกต่างกัน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ หรือดำเนินการในกิจการสาธารณะที่เป็น การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบในกิจการของรัฐหรือองค์กรของรัฐ เพื่อประโยชน์ของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปแอบแฝงหรือเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียในรูปแบบ ต่างๆ หรือนำประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ส่วนตนเข้ามามีอิทธิพลหรือเกี่ยวข้องในการใช้อำนาจหน้าที่หรือ ดุลยพินิจในการพิจารณาตัดสินใจในการกระทำการใดๆ หรือดำเนินการดังกล่าวนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเงินหรือประโยชน์อื่นๆ สำหรับตนเองหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

สรุป เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ จึงต้องไม่มีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง

รูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

รูปแบบ	ลักษณะการทำงาน
๑. การรับผลประโยชน์ ต่างๆ (Accepting benefits)	ผลประโยชน์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา การรับความ บันเทิง การ รับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้ และผลจากการรับ ผลประโยชน์ต่างๆ นั้น ได้ส่งผลต่อการตัดสินใจของ เจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่
๒. การทำธุรกิจกับ ตนเอง (Self-dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts)	เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเข้าไปมีส่วนได้เสียใน สัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็น ของเครือญาติ สถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ ขัดแย้ง หรือเรียกได้ว่าเป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย ในเวลาเดียวกัน เช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ทำให้หน่วยงานของรัฐทำสัญญาซื้อสินค้าจาก บริษัทของตนเอง หรือจ้างบริษัทของตนเองเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดินของตนเองในการ จัดสร้างสำนักงาน
๓. การทำงานหลังจาก ออกจากตำแหน่งหน้าที่ สาธารณะหรือหลัง เกษียณ (Postemployment)	เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐลาออกจากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันหรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยบุคคลผู้เคย ดำรงตำแหน่งสาธารณะมาก่อน มักจะรู้ข้อมูล ความลับ ขั้นตอนวิธีการทำงาน หรือมีอิทธิพล ต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ และใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรง ตำแหน่งในหน่วยงานเดิมนั้น หาประโยชน์ให้กับบริษัทและตนเอง
๔. การทำงานพิเศษ (Outside employment or Moonlighting)	มีได้หลายลักษณะ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจที่เป็นการแข่งขันกับ หน่วยงาน หรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้าง พิเศษเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความ
๕. การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information)	เป็นสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานของรัฐใช้ประโยชน์จากการที่ตนเองรับรู้ข้อมูล ภายใน หน่วยงาน และนำข้อมูลนั้นไปหาผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้องอาจจะไปหา ประโยชน์โดยการขายข้อมูลหรือเข้าเอาประโยชน์เสียเอง เช่น ทราบว่ามีการตัดถนนผ่าน บริเวณใด ก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นในนามของภรรยา หรือทราบว่าจะมีการซื้อขายที่ดินเพื่อทำ โครงการรัฐก็จะเข้าไปซื้อ ที่ดินนั้นเพื่อเก็งกำไรและขายให้กับรัฐในราคาที่สูงขึ้น
๖. การใช้ทรัพย์สินของ ราชการ เพื่อประโยชน์ ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage)	เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐนำเอาทรัพย์สินของราชการซึ่งจะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของทาง ราชการเท่านั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง หรือการใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาไป ทำงานส่วนตัว เช่น การนำเครื่องใช้ สำนักงานต่างๆ กลับไปใช้ที่บ้าน การนำรถยนต์ราชการ ไปใช้ในงานส่วนตัว

รูปแบบ	ลักษณะการทำงาน
๗. การนำโครงการสาธารณะ ลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork barreling)	เป็นการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง การที่นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณเพื่อทำโครงการตัดถนนหรือ สร้างสะพานในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลตนเองเป็นชื่อสะพานและถนนนั้น เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะประโยชน์
๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism) หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ	เป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง เช่น การที่เจ้าพนักงานของรัฐใช้อิทธิพลหรือใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตนเข้าทำสัญญากับบริษัทของพี่น้องของตน การแต่งตั้งคู่สมรสหรือลูกเข้ามารับตำแหน่งสำคัญๆ ในหน่วยงาน การใช้อำนาจแต่งตั้งหรือเลื่อนชั้นอย่างไม่เป็นธรรม การคัดสรร คัดเลือกบุคคลากรอย่างไม่โปร่งใส
๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของพนักงานรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ(Influence)	เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง โดยเจ้าพนักงานของรัฐใช้การตัดสินใจของเจ้าพนักงานของตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของเครือญาติของตน
๑๐. การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ประเภทอื่น ๆ	

ตัวอย่างการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมในรูปแบบต่าง ๆ

รูปแบบ	ตัวอย่าง
๑.การรับผลประโยชน์ต่างๆ	๑.การรับของขวัญจากบริษัทที่เป็นคู่สัญญา หรือบริษัทขายยาหรืออุปกรณ์การแพทย์ ๒. สนับสนุนค่าเดินทางให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ไปประชุมเรื่องอาหารและ ยาที่ต่างประเทศ ๓. การรับผลประโยชน์หรือการเรียกร้องสิ่งตอบแทนจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ
๒. การทำธุรกิจกับตนเองหรือเป็น คู่สัญญา	๑.ทำธุรกิจที่เบียดบังเวลาราชการ/งานโดยรวมของหน่วยงาน ๒.การที่เจ้าพนักงานของรัฐในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาให้หน่วยงานต้นสังกัดซื้อคอมพิวเตอร์สำนักงานจากบริษัทของครอบครัวตนเอง หรือบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่

รูปแบบ	ตัวอย่าง
๓. การทำงานหลังจากออกจาก ตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ	๑.อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่งเพิ่งเกษียณอายุราชการไปทำงาน เป็นที่ปรึกษาในบริษัทผลิตหรือขายยา โดยใช้สิทธิพลจากที่เคยดำรง ตำแหน่งในโรงพยาบาลดังกล่าว ให้โรงพยาบาลซื้อยาจากบริษัทที่ตนเอง เป็นที่ปรึกษาอยู่ ๒. การว่าจ้างเจ้าหน้าที่ผู้เกษียณมาทำงานในตำแหน่งเดิมที่หน่วยงานเดิม โดยไม่คุ้มค่ากับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๔. การทำงานพิเศษ	๑. การที่เจ้าพนักงานของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่ แต่เอาเวลาไปรับงานพิเศษอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจากหน่วยงาน ๒. การที่ผู้ตรวจสอบบัญชีภาครัฐรับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัท ที่ต้องถูกตรวจสอบ
๕. การรู้ข้อมูลภายใน	๑. เจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มายุ่งประมูลไว้ ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ ทำให้ฝ่ายที่มายุ่งประมูลไว้ก่อนหน้า เสียเปรียบ ๒. การกำหนดมาตรฐาน (Specification) ในสินค้าที่จะจัดซื้อจัดจ้างให้บริษัทของตนหรือ ของพวกพ้องได้เปรียบหรือชนะในการประมูล
๖. การใช้ทรัพย์สินของ ราชการ เพื่อประโยชน์ ส่วนตน	๑. การนำรถราชการไปใช้ในกิจธุระส่วนตัวและในหลายกรณีมีการเบิกค่าน้ำมัน ๒. การนำบุคลากรของหน่วยงานไปใช้เพื่อการส่วนตัว ๓.การที่เจ้าพนักงานของรัฐนำวัสดุครุภัณฑ์ของหน่วยงานมาใช้ที่บ้าน หรือใช้โทรศัพท์ของ หน่วยงานติดต่อธุระส่วนตัว หรือนำรถส่วนตัวมาล้างที่ หน่วยงาน
๗. การนำโครงการ สาธารณะลงในเขต เลือกตั้งเพื่อประโยชน์ ในทางการเมือง	๑. การที่นักการเมืองในจังหวัด ขอเพิ่มงบประมาณเพื่อนำโครงการตัดถนน สร้างสะพาน ลงในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลของตนเองเป็นชื่อสะพาน ๒. การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง
๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่ แสวงหา ประโยชน์แก่ เครือญาติหรือพวกพ้อง	พนักงานสอบสวนละเว้นไม่นำบันทึกการจับกุมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุม ทำขึ้นในวันเกิด เหตุ รวมเข้าสำนวน แต่กลับเปลี่ยนบันทึกและแก้ไขข้อหาใน บันทึกการจับกุม เพื่อ ช่วยเหลือผู้ต้องหาซึ่งเป็นญาติของตนให้รับโทษน้อยลง คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา แล้วมีมูลความผิดทางอาญาและทางวินัยอย่างร้ายแรง
๙. การใช้สิทธิพลเข้าไปมี ผลต่อการตัดสินใจของเจ้า พนักงานของรัฐ หรือ หน่วยงานของรัฐอื่น	๑. เจ้าพนักงานของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะผู้บริหาร เข้าแทรกแซงการปฏิบัติงานของ พนักงานของรัฐให้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือฝ่าฝืนจริยธรรม ๒. นายเอ เป็นหัวหน้าส่วนราชการแห่งหนึ่งในจังหวัดรู้จักสนิทสนมกับ นายบี หัวหน้าส่วน ราชการอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดเดียวกัน นายเอ จึงใช้ความ สัมพันธ์ส่วนตัวฝากลูกชาย คือ นายซี เข้ารับราชการภายใต้สังกัดของนายบี

รูปแบบ	ตัวอย่าง
๑๐. การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมประเภทอื่น ๆ	๑. การเดินทางไปราชการต่างจังหวัดโดยไม่คำนึงถึงจำนวนคน จำนวนงาน และจำนวนวันอย่างเหมาะสม อาทิ เดินทางไปราชการจำนวน ๑๐ วัน แต่ใช้เวลาในการทำงานจริงเพียง ๕ วัน โดยอีก ๔ วัน เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ๒. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่ใช้เวลาในราชการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เนื่องจากต้องการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เพราะสามารถเบิกเงินงบประมาณ ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการได้ ๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยมีได้อยู่ปฏิบัติงานในช่วงเวลานั้นอย่างแท้จริง แต่กลับใช้เวลาดังกล่าวปฏิบัติกิจธุระส่วนตัว

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะผิดต่อจริยธรรมและกฎหมาย โดยมีการแทรกแซงการใช้ดุลพินิจหรือกระบวนการตัดสินใจ ทำให้ผู้พิจารณาต้องละทิ้งคุณธรรมในการ ปฏิบัติหน้าที่สาธารณะอันทำให้เกิดความเสียหายแก่ผลประโยชน์ของสถาบันหรือองค์กร ซึ่งเป็นผลประโยชน์ หลัก การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม อาจเกิดจากเจ้าหน้าที่

๑. รับเงิน สิ่งของ หรือบริการ ซึ่งอาจส่งผลเป็นการตอบแทนแก่ผู้ให้ในอนาคต
๒. ทำงานให้กับบริษัทเอกชนหรือมีตำแหน่งอยู่ในบริษัทเอกชน
๓. ประกอบอาชีพอื่น พร้อมกับการเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการขัดกันของผลประโยชน์ได้

หลักการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. ปกป้องประโยชน์สาธารณะ
การปฏิบัติหน้าที่ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตัวมาแทรกซ้อน รวมถึงความเห็นและทัศนคติ ส่วนบุคคลมีความเป็นกลาง ไม่มีอคติ ลำเอียง
 ๒. สนับสนุนความโปร่งใสและความพร้อมรับผิด
การปฏิบัติหน้าที่เปิดโอกาสให้ตรวจสอบ หรือการเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตัว หรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อ
 ๓. ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติเป็นแบบอย่าง
การปฏิบัติหน้าที่ยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ในการหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนโดยเฉพาะผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่าง
 ๔. สร้างวัฒนธรรมองค์กร
สร้างสภาพแวดล้อมสนับสนุนการหลีกเลี่ยงประโยชน์ทับซ้อนและสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์
- ๓.กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม**
- ๓.๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๐, ๑๐๓ และ ๑๐๓/๑ กำหนดเรื่องการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวม
 - ๓.๒ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

๔. ความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต

๔.๑ ความไม่ทนต่อการทุจริต

- แนวคิดเกี่ยวกับความไม่ทนต่อการทุจริต

ลักษณะของความไม่ทนต่อการทุจริต ความไม่ทนต่อการทุจริต คือ เป็นการแสดงออกอย่างใด อย่างหนึ่งเกิดขึ้น เพื่อให้รับรู้ว่าจะไม่ทนต่อบุคคลหรือการกระทำใดๆ ที่ทำให้เกิดการทุจริต ความไม่ทนต่อการทุจริตสามารถแบ่งระดับต่างๆ ได้มากกว่าความละอาย ใช้เกณฑ์ความรุนแรงในการแบ่งแยก เช่น หากเพื่อนลอกข้อสอบเรา และเราเห็นซึ่งเราจะไม่ยินยอมให้เพื่อนทุจริตในการลอกข้อสอบ เราก็ใช้มือหรือกระดาษมาบังส่วนที่เป็นคำตอบไว้ เช่นนี้ก็เป็นการแสดงออกถึงการไม่ทนต่อการทุจริต นอกจากการแสดงออกด้วยวิธีดังกล่าวที่ถือ เป็นการแสดงออกทางกายแล้ว การว่ากล่าว ตักเตือนต่อบุคคลที่ทุจริต การประณาม การประจาน การชุมนุม ประท้วง ถือว่าเป็นการแสดงออกซึ่งการไม่ทนต่อการทุจริตทั้งสิ้น แต่จะแตกต่างกันไปตามระดับของการทุจริต ความตื่นตัวของประชาชน และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทุจริต

๔.๒ ความอายต่อการทุจริต

- แนวคิดเกี่ยวกับความอายต่อการทุจริต

ความละอาย เป็นความละอาย และความเกรงกลัวต่อสิ่งที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม เพราะเห็น ถึงโทษหรือผลกระทบที่จะได้รับการกระทำนั้น จึงไม่กล้าที่จะกระทำ ทำให้ตนเองไม่หลงทำในสิ่งที่ผิด นั่นคือ มีความละอายใจ ละอายต่อการทำผิด ลักษณะของความอายต่อการทุจริต สามารถแบ่งได้ ๒ ระดับ คือ

ความอายระดับต้น หมายถึง ความอาย ไม่กล้าที่จะทำในสิ่งที่ผิด เนื่องจากกลัวว่าเมื่อตนเองได้ทำลงไปแล้วจะมีคนรับรู้ หากถูกจับได้จะได้รับการลงโทษ หรือได้รับความเดือดร้อนจากสิ่งที่ตนเองได้ทำลงไป จึงไม่กล้าที่จะกระทำผิด

ความอายระดับสูง คือ แม้ว่าจะไม่มีใครรับรู้หรือเห็นในสิ่งที่ตนเองได้ทำลงไป ก็ไม่กล้าที่จะทำผิด เพราะนอกจากตนเองจะได้รับผลกระทบแล้ว ครอบครัว สังคมก็จะได้รับผลกระทบตามไปด้วย ทั้งชื่อเสียง ของตนเอง และครอบครัวก็จะเสื่อมเสีย บางครั้งการทุจริตบางเรื่องเป็นสิ่งที่เล็กๆ น้อยๆ เช่น การลอกข้อสอบอาจ จะ ไม่มีใครใส่ใจ หรือสังเกตเห็น แต่หากเป็นความอายขั้นสูงแล้ว บุคคลนั้นก็จะไม่กล้าทำ

๕. การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG :จิตพอเพียง ด้านทุจริต

หน่วยงานทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญอย่างแท้จริงกับการปรับประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ประกอบกับหลักการต่อต้านการทุจริตอื่นๆ เพื่อสร้างฐานคิดจิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต ให้เกิดขึ้นเป็นพื้นฐานความคิดของปัจเจกบุคคลโดยประยุกต์หลักบูรณาการ “STRONG” เป็นแนวทางในการพัฒนาวัฒนธรรมหน่วยงาน (รศ.ดร.มาณี ไชยธีรานุวัณศิริ, ๒๕๖๐)

STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๑. ความพอเพียง (Sufficient : S) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับองค์กรและชุมชน น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับประยุกต์เป็นหลักความพอเพียงในการทำงาน การดำรงชีวิต การพัฒนาตนเองและ ส่วนรวม รวมถึงการป้องกันการทุจริตอย่างยั่งยืน ความพอเพียงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์ แม้ว่าจะแตกต่างกัน ตามพื้นฐาน แต่การตัดสินใจว่าความพอเพียงของตนเองต้องตั้งอยู่บนความมีเหตุมีผลรวมทั้งต้องไม่เบียดเบียนตนเอง ผู้อื่น และส่วนรวม ความพอเพียงดังกล่าวจึงเป็นภูมิคุ้มกันให้บุคคลนั้นไม่กระทำการทุจริต ซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) และปลุกให้ตื่นรู้ (Realise)

๒. ความโปร่งใส (Transparent : T) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน ต้องปฏิบัติงานบนฐานของความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้น จึงต้องมีและปฏิบัติตามหลักปฏิบัติ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ กฎหมาย ด้านความโปร่งใส ซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) และปลุกให้ตื่นรู้ (Realise)

๓. ความตื่นรู้ (Realize : R) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักรู้ถึงรากเหง้าของปัญหาและภัยร้ายแรงของการทุจริตประทุมิชอบภายในชุมชน และประเทศ ความตื่นรู้จะบังเกิดเมื่อได้พบเห็นสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการทุจริต ย่อมจะมีปฏิกิริยาเฝ้าระวัง และไม่ยินยอม ต่อการทุจริตในที่สุดซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) เกี่ยวกับสถานการณ์การทุจริตที่เกิดขึ้น ความร้ายแรงและผลกระทบต่อระดับบุคคลและส่วนรวม

๔. มุ่งไปข้างหน้า (onward : O) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน มุ่งพัฒนาและปรับเปลี่ยนตนเองและส่วนรวมให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน บนฐานความโปร่งใส ความพอเพียงและร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริตให้เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ ซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) ในประเด็นดังกล่าว

๕. ความรู้ (knowledge : N) ผู้นำ ผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินได้อย่างถ่องแท้ในเรื่องสถานการณ์ การทุจริต ผลกระทบที่มีต่อตนเองและส่วนรวม ความพอเพียงด้านทุจริต การแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัว ประโยชน์ส่วนรวมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการลดการทุจริตในระยะยาว รวมทั้งความอายไม่กล้าทำทุจริต และความไม่ทนเมื่อพบเห็นว่าการทุจริตเกิดขึ้น เพื่อสร้างสังคมไม่ทนต่อการทุจริต

๖. ความเอื้ออาทร (Generosity : G) คนไทยมีความเอื้ออาทร มีเมตตา มีน้ำใจต่อกันบนฐานของจิตพอเพียงด้านทุจริต ไม่เอื้อต่อการรับหรือการให้ผลประโยชน์หรือต่อพวกพ้อง

คุณลักษณะที่สำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบ ด้วย ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข

คุณลักษณะที่สำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข คือ แนวทางการดำเนินชีวิตให้อยู่บนทางสายกลางตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพ้นจากภัยและวิกฤติการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างมั่นคงและยั่งยืน

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็น ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไปและต้องไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการหลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงาม คิดถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน โดยคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่

เงื่อนไขในการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในการปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางดำเนินชีวิตทางสายกลาง การพึ่งตนเอง รู้จักประมาณตนอย่างมีเหตุผล อยู่บนพื้นฐานความรู้และคุณธรรมในการพิจารณา ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดำเนินการไม่ได้เฉพาะเจาะจง ในเรื่องของเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังครอบคลุมไปถึง การดำเนินชีวิตด้านอื่นๆ ของมนุษย์ให้อยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างปกติสุข เช่น หากเรามีความพอเพียง เราจะไม่ทุจริต คดโกง ไม่ลักขโมยของ เบียดเบียนผู้อื่น ก็ จะ ส่งผลให้ผู้อื่นไม่เดือดร้อน สังคมก็อยู่ได้อย่างปกติสุข

ผลที่ได้รับจากการอบรมในครั้งนี้

การจัดโครงการอบรมเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา : สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔ มีจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมอบรม จำนวน ๔๘ คน ผลที่ได้รับจากการอบรม ๒ กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ ๑ จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา กิจกรรมที่ ๒ จัดอบรมให้ความรู้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทางด้าน จริยธรรม การรักษาวินัย และการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัยแก่บุคลากรในหน่วยงาน ในครั้งนี้

กิจกรรมที่ ๑ จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา

ผลที่ได้รับจากการอบรมทำให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนและ plugged วิธีคิดในการแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม STRONG Model จิตพอเพียงด้านทุจริต มีจิตสำนึกร่วมเป็นเครือข่ายภาครัฐต่อต้านการทุจริตในการป้องกันและปราบปรามทุจริตในภาครัฐ

มีความรู้ความเข้าใจ สามารถสร้างวัฒนธรรมสุจริต ต่อต้านการทุจริตในหน่วยงาน plugged ความซื่อสัตย์สุจริต และแยกแยะเรื่องส่วนตัวกับส่วนรวม เกิดจิตสำนึก ภายใต้แนวคิด “จิตพอเพียงด้านทุจริต” หรือโมเดล STRONG ใช้พันธสัญญาร่วมกัน คือ “สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สู้ทุจริต จิตพอเพียง” ประกอบด้วย S (Sufficiency) ความพอเพียง T (Transparency) ความโปร่งใส R (Realise) ความตื่นรู้ O (Onward) มุ่งไปข้างหน้า N (Knowledge) ความรู้ G (Generosity) ความเอื้ออาทร รวมทั้งสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

นำมาใช้ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ตัวชี้วัดที่ ๔ การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน MOIT ๒๐ หน่วยงานมีการอบรมให้ความรู้ภายในหน่วยงานเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้ หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) กระทรวงสาธารณสุข (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางสาวศุภกร ผูกพันธ์)
นักวิชาการพัสดุ
สรุปผลการอบรม

(นางสาววิจิตรา ทองบ่อ)
นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป
ผู้ตรวจสอบสรุปผลการอบรม